

Οι Μύθοι του νερού στην Αργολίδα (μέρος 1)

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Αν προσπαθήσουμε να αποδώσουμε σε γενικές γραμμές τον ορισμό του μύθου μπορούμε να τον προσδιορίσουμε ως την αφήγηση που αφορά σε θεούς, ήρωες, ημίθεους και «δαίμονες» σε μια εποχή που ο άνθρωπος αγωνιούσε να εξηγήσει τα όσα συνέβαιναν γύρω του. Η γόνιμη φαντασία των αρχαίων Ελλήνων δεν δίσταζε να αναγνωρίζει μεταφυσικές δυνάμεις και πνεύματα σε κάθε αντικείμενο και κυρίως σε κάθε φυσικό φαινόμενο ή αφηρημένη έννοια. Οι απαρχές του σύμπαντος, η γέννηση των θεών, η κοσμογονία, οι θεοί του Ολύμπου, τα ηρωικά κατορθώματα, οι οικογενειακοί κύκλοι συνετέλεσαν στη δημιουργία μιας μυθολογίας που συνδέεται άρρηκτα με τη θρησκευτική σκέψη.

‘Ο ποταμός Ίναχος (χαλκογραφία C. Wordsworth, 1841).

Στη μοιρασιά του κόσμου που έγινε με κλήρο ανάμεσα στους τρεις γιους του Κρόνου, ο Δίας αναγνωρίστηκε ως κύριος του ουρανού, ο Ποσειδώνας ως κύριος των υδάτων και ο Πλούτωνας του Κάτω Κόσμου. Η θεϊκή παρουσία είναι αισθητή στη προφορική παράδοση και ακολούθως στη λυρική ποίηση. Ποιητές και ιστορικοί την επικαλούνται σχεδόν πάντα και η αρχαία εικονογραφία συμπληρώνει με πολύ παραστατικό τρόπο τις πηγές.

[\(περισσότερα...\)](#)